

Západočeská univerzita v Plzni

FAKULTA PEDAGOGICKÁ

KATEDRA TĚLESNÉ A SPORTOVNÍ VÝCHOVY

**IVO KOČÍK, BIOGRAFIE ČESKOSLOVENSKÉHO A ČESKÉHO
REPREZENTANTA V JEZDECKÉ VŠESTRANNOSTI**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Ondřej Krejsa

Tělesná výchova a sport, obor TVS

Vedoucí práce: Mgr. Radek Zeman

Plzeň, 2013

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

Plzeň, červen 2013

.....
vlastnoruční podpis

Děkuji Mgr. Radku Zemanovi za metodické vedení, podněty a připomínky při zpracování mé bakalářské práce. Chtěl bych také poděkovat Ivu Kočíkovi a jeho rodině za spolupráci a poskytnuté informace. Dále bych chtěl poděkovat své rodině za podporu v průběhu studia.

OBSAH

1	ÚVOD	1
2	CÍL A ÚKOLY	2
2.1	CÍL PRÁCE:	2
2.2	ÚKOLY PRÁCE:	2
3	METODIKA PRÁCE	3
4	CHARAKTERISTIKA JEZDECKÉ VŠESTRANNOSTI	4
4.1	VETERINÁRNÍ PROHLÍDKA	4
4.2	DREZURA	5
4.3	KROS	5
4.4	PARKUR	6
4.5	VYHLÁŠENÍ	7
5	CHARAKTERISTIKA ŽIVOTA A SPORTOVNÍ KARIÉRY IVO KOČÍKA	8
5.1	ZÁKLADNÍ ÚDAJE	8
5.2	DĚTSTVÍ	9
5.3	SPORTOVNÍ KARIÉRA	10
5.3.1	JK Slezan Frýdek Místek	10
5.3.2	Hřebčín Albertovec	10
5.3.3	Rekultivace Karviná	13
5.3.4	JZD Troubelice	14
5.3.5	JK Atrium Karlovy Vary	18
5.3.6	JK Kočík Stružná	19
5.4	TRENÉRSKÁ ČINNOST	21
5.5	PLÁNY DO BUDOUCNA	23
6	MILITARY VS. DOSTIHY	24
6.1	CHARAKTERISTIKA DOSTIHŮ	24
6.1.1	Porovnání military a dostihů	24
6.1.2	Shrnutí	26
7	AKTUÁLNÍ SITUACE ČESKÉHO MILITARY	27
8	POSTAVENÍ MILITARY V RÁMCI ČESKÉHO JEZDECKÉHO SPORTU	29
9	DOTAZNÍK	30
9.1	VYHODNOCENÍ	30
9.2	SHRNUTÍ DOTAZNÍKU	35
10	DISKUZE	37
11	ZÁVĚR	40
12	SEZNAM OBRÁZKŮ	41
13	SEZNAM TABULEK	42
14	SEZNAM LITERATURY	43
15	RESUMÉ	45
16	SUMMARY	46
17	PŘÍLOHY	I

1 ÚVOD

Na úvod bych chtěl říct, proč jsem si vybral zrovna tuhle práci, která se týká jezdeckého sportu, konkrétně jezdecké všestrannosti. Hodně lidí se divilo, co s tím mám společného, a že mě to nebaví, tak proč jsem si to vybral.

Je pravda, že já osobně se tomuto sportu nevěnuji, ale to přeci neznamená, že k němu nemůžu mít vztah. Můj vztah k jezdecké všestrannosti pramení z mých rodičů. Moje matka vždy tíhla ke zvířatům a kolem jejích dvaceti let se věnovala jezdeckému a koním obecně. Bohužel po změně vedení na závodišti v Karlových Varech a finančně náročným nákladům na tento koníček, se mu přestala věnovat. Je třeba říci, že ji to stále ke koním přitahuje.

Můj otec, který s námi nežije, se věnuje jezdecké všestrannosti od svých osmnácti let do dnes. Vlastní stavení, kde chová koně a sám si je na závody připravuje. Čili, vždy když přijedu k otci na prázdniny, stanu se součástí onoho života. Snažím se mu v rámci svých možností pomáhat a často s ním absolvuji některé závody, jako jeho pomocník, který se stará o koně, aby to nemusel dělat jezdec a mohl se plně soustředit na závodění.

Proto když nastala doba výběru bakalářské práce a u pana Zemana byla možnost biografie výrazné sportovní osobnosti, napadl mě Ivo Kočík, který se tomuto sportu věnoval a byl v něm úspěšný. Navíc, je tento sport poměrně málo známý a tak jsme to pojali i jako seznámení s tímto sportem, který by si zasloužil být více populárním.

Tím pádem ve své práci chci charakterizovat jezdeckou všestrannost, popsat život Ivo Kočíka, rozeslat dotazník, abych zjistil povědomí právě tohoto sportu a jezdeckého u nás celkově.

Doufám, že vytvořím kvalitní práci, která přiblíží tento sport a Ivo Kočíka lidem, kteří si jí přečtou.

2 CÍL A ÚKOLY

2.1 CÍL PRÁCE:

- Mým cílem je získat co nejvíce informací o panu Kočíkovi, které nejsou lidem běžně známé a seznámit je s nimi, zároveň přiblížit a seznámit lidi s tímto sportem.

2.2 ÚKOLY PRÁCE:

- Charakterizovat jezdeckou všestrannost
- Získání informací o Ivu Kočíkovi
- Závodní kariéra Ivo Kočíka
- Trenérská činnost Ivo Kočíka
- Plány Ivo Kočíka
- Vytvoření fotodokumentace
- Vytvořit dotazník o povědomí tohoto sportu a Ivo Kočíka
- Porovnání military a dostihů v ČR
- Aktuální situace českého military
- Postavení military v rámci českého jezdeckého sportu

3 METODIKA PRÁCE

V první řadě jsem začal shánět informace o jezdecké všestrannosti. Sice jsem obeznámen s pravidly a průběhem z vlastních zkušeností, ale pro jistotu a upřesnění. Žádná kniha přímo o jezdecké všestrannosti není, čili mi nezbývalo, než hledat v jiných publikacích zaměřené na koně. Ovšem nejlepším zdrojem pro charakteristiku tohoto sportu byl internet.

Po té jsem si musel dojednat schůzku s Ivo Kočíkem, což nebylo jednoduché, protože je velmi vytížený. Ale Ivo udělal vše pro to, aby si našel místo ve svém denním programu a sešel se se mnou. Při setkání jsem využil kromě pera a papíru i mobilního telefonu jako nahrávacího zařízení a kdykoliv se mohl k rozhovoru vrátit a v klidu ho prostudovat. Měl jsem připravené body, o kterých jsem potřeboval, aby se Ivo rozpovídal a nějaké doplňující otázky k daným tématům. Rozhovor tedy probíhal řízenou formou až narativní metodou.

V mé práci se vyskytuje i dotazník, který jsem vytvořil na webové stránce, určené přímo k tomu. A ve kterém jsem zvolil jednoduché otázky, týkající se jezdeckého sportu.

Všechny informace jsem zpracoval do finální podoby a doplnil o vhodnou fotodokumentaci.

4 CHARAKTERISTIKA JEZDECKÉ VŠESTRANNOSTI¹

Military se skládá ze tří jezdeckých disciplín, které jezdec absolvuje na jednom koni. Tyto disciplíny jsou: drezura, kros a parkur. *„Všestrannost představuje nejúplnější všestrannou soutěž, která vyžaduje od jezdce velkou zkušenost ve všech odvětvích jezdeckví, přesnou znalost schopností svého koně, a od koně všeobecnou způsobilost, vyplývající z promyšleného a progresivního výcviku. Terénní zkouška představuje nejnáročnější všestrannou zkoušku jezdeckého umění a jezdeckých schopností, kde jsou zhodnoceny správné zásady tréninku a ježdění. Tato zkouška je zaměřena na schopnost jezdce a koně přizpůsobit se různým a proměnným podmínkám soutěže (počasí, povrch tratě, překážky apod.), předvést skokovou dovednost, soulad, vzájemnou důvěru a povšechně dobrou orientaci. Tato zkouška vyžaduje od všech zúčastněných mimořádný přehled a souhlas s určitou úrovní risku, který je vlastní mimořádné náročnosti a vzrušující povaze zkoušky. Musí být provedena veškerá opatření k zajištění toho, že na každé úrovni soutěží patřičný jezdec se správně trénovaným koněm tak, aby nebyl vystaven vyššímu riziku, než které nezbytně souvisí s podstatou a úrovní soutěže.“²*

4.1 VETERINÁRNÍ PROHLÍDKA

Do všestrannosti nezbytně patří i lékařská prohlídka koně, známá jako kondiční prohlídka. Tato prohlídka se uskutečňuje po příjezdu na závody před první disciplínou (zpravidla drezurou). Zde sbor rozhodčích a veterinární delegát kontrolují, zda je to kůň, který je přihlášen do závodu, jeho zdravotní stav, jestli nekulhá, je v dobré kondici a zda nemá nějaké poranění z přepravy. Další, druhá kondiční prohlídka se uskutečňuje před závěrečnou disciplínou (zpravidla parkurem). Při této druhé prohlídce se zkoumá opět zdravotní stav koně po uplynulých dnech soutěžení, převážně po terénní zkoušce, kdy jezdci často využívají bič a ostruhy (do určité velikosti povolené). Při nadměrném používání těchto pomůcek často dochází k různým oděrkám, či šrámům na koni. Toto nepřiměřené „pobízení“ koně je poté hodnoceno jako nepřipustné a dvojice není připuštěna k závěrečné skokové zkoušce.

---

¹ Dále také military

² Pravidla všestrannosti. [online]

4.2 DREZURA

V drezuře se jedná o maximální soulad mezi jezdcem a koněm při prováděných cvicích. Jde o co nejlepší technické provedení sestavy, kterou mají všichni závodníci stejně danou. Tyto sestavy jsou složeny z různých prvků jezdeckví, jako jsou: zastavení, krok, klus, cval a různých přechodů mezi těmito prvky. Sestavu, kterou musí jezdec s koněm předvést při soutěži, zná jezdec již dlouho před závody, tudíž ji může co nejlépe natrénovat. Dvojice předvádí své umění v obdélníku o velikosti 20x60m, nebo 20x40m záleží na stupni soutěže. Povrch obdélníku je převážně písčité, někdy travnatý. Obdélník je ohraničen bílou barierou. Po obvodu obdélníku jsou rozmístěna písmena abecedy, která slouží v sestavě jako body, podle kterých se dvojice orientuje. Tato disciplína je brána jako noblesní, proto jezdcí/jezdce jsou povinni nosit oblečení k tomu příhodné: „Honební úbor nebo stejnokroj klubu; bílá košile a vázanka; rukavice; bílé, béžové nebo krémové jezdecké kalhoty; jezdecké boty; lovecká čepice, ochranná přilba nebo cylindr.“ I kůň je při této části závodu vhodně upraven. Hřívá i ocas mohou být spleteny do copánků. Dvojici hodnotí rozhodčí kladnými body na stupnici 1-10 na základě zvládnutí jednotlivých prvků. Tyto body jsou poté převedeny na trestné body, které jsou rozhodujícím faktorem dalších disciplín.

4.3 KROS

Kros je terénní zkouškou dvojice. Tato disciplína je považována za nejtěžší část závodu, zároveň je divácky nejvíce přitažlivou a to právě díky své obtížnosti. Dvojice má za úkol absolvovat ve stanoveném čase trať plnou překážek. Tyto překážky musí překonat ve stanoveném pořadí. Překážky jsou sice uměle vytvořené, ale jsou většinou přírodního a hlavně pevného charakteru. Tím mám na mysli různé kopce, údolí, mláží, vodní příkopy, brouzdaliště, využívá se i padlých stromů apod. Hodnocení v této části spočívá v přičítání trestných bodů. Trestné body získává dvojice za zastavení, vybočení, nebo kruh před překážkou a to dvacet trestných bodů. Za opakované zastavení, vybočení, nebo kruh před stejnou překážkou, u které došlo k první neposlušnosti, obdrží soutěžící čtyřicet trestných bodů. Pokud tato situace nastane i po třetí u té samé překážky, je dvojice vyloučena. Dále je možné dvojici vyloučit, pokud dojde k oněm neposlušnostem po čtvrté, nebo za pád jezdce, či koně. Další trestné body může soutěžící dvojice získat v případě brzkého dokončení trati a to v situaci, když dorazí do cíle o třicet sekund dříve, než je stanovený

čas. Je to branné jako nebezpečná jízda a ta se trestá dvaceti pěti body. Dále je ale zakázáno po skočení poslední překážky jakékoliv kroužení, objíždění, či čekání za účelem dovršení stanoveného času. Jezdec musí po absolvování poslední překážky jet přímou čarou do cíle. Pokud ovšem nastane situace, kdy dvojice dorazí do cíle po stanoveném čase, započítávají se jí 0,4 trestného bodu za každou započatou sekundu. Pokud dvojice nedojede do cíle v časovém limitu (dvojnásobek stanoveného času) je vyloučena. Trestné body hlásí hlavním rozhodčím překážkoví rozhodčí, kteří jsou na trati i z důvodu, aby mohli v případě nějakého vzniklého nebezpečí jezdce zastavit a pozdržet ho do té doby, než bude nebezpečí vyřešeno, pak ho může pustit opět, aby pokračoval v závodě. V této nebezpečné části závodu mají jezdci na sobě ochranou vestu a přilbu. Na vestě musí být zdravotní karta jezdce, v případě úrazu, pro doktorův přehled o zdravotní situaci jezdce. I koně na tuto disciplínu mohou být jinak vybavení než na drezuru. Většinou se užívají tzv. ozuby, které se přišroubují na podkovy a slouží protiskluzově a pro lepší odraz koně. Také se koním potírají přední a zadní nohy (zepředu) klouzavou emulzí, aby když dojde při překonávání překážky k zavadění, nedošlo ke zranění, ale jen se po překážce nohy sklouzly.

4.4 PARKUR

Poslední částí jezdecké všestrannosti je skoková zkouška. Jezdec s koněm musí absolvovat trať ve vymezeném prostoru. Zde jsou různě postavené překážky, které musí dvojice překonat v daném pořadí. Tyto překážky jsou na rozdíl od předchozí disciplíny uchyceny tak, že se dají shodit. Skok je postaven do určité výšky (záleží na obtížnosti závodu) z dřevěných bidel³. Hodnotícím prvkem v parkuru jsou shozená bidla a čas. Za každé shozené bidlo se přičítají čtyři trestné body. Za první zastavení, vybočení, či nepovolený kruh se přičítají také čtyři trestné body. Za druhé zastavení, vybočení, nebo nepovolený kruh se přičítá osm trestných bodů. Když tento případ nastane i po třetí, je dvojice vyloučena. Vyloučení nastává i po pádu jezdce, či koně. I ve skokové zkoušce se hodnotí, za jak dlouho se dostane jezdec s koněm do cíle. Je opět stanoven čas, ve kterém by měl trať dokončit. Jestliže jezdecká dvojice dokončí trať před uplynutím stanoveného času, neznamená to v této části military žádnou výhodu. Pokud ho překročí, připočítává

---

³ barevně natřené klády

se jeden trestný bod za každou započatou vteřinu. Stane-li se, že dvojice nedojede v časovém limitu (opět dvojnásobek stanoveného času) je vyloučena.

4.5 VYHLÁŠENÍ

Po dokončení všech tří disciplín se sečtou trestné body. Dvojice, která dosáhla nejnižšího součtu trestných bodů ze všech tří disciplín, se stává vítězem závodu. Vyhlášení bývá po skončení skokové zkoušky. Jezdci jsou nastoupeni s koňmi před rozhodčími, kteří jim gratulují a připínají stužku. Po tomto ceremoniálu nastává moment, kdy vítěz udělá čestné kolo pro vítěze kolem parkurového kolbiště. Ostatní soutěžící jedou za ním, pokud možno v dokončeném pořadí.

5 CHARAKTERISTIKA ŽIVOTA A SPORTOVNÍ KARIÉRY IVO KOČÍKA

5.1 ZÁKLADNÍ ÚDAJE

Obrázek 1 Ivo Kočík⁴

Ivo Kočík se narodil 16. 10. 1960 ve Frýdku Místku.

- Základní škola 7. ZDŠ Frýdek Místek 1967- 1975
- Kladrubské učiliště 1975- 1977
- Plemenářský podnik Albertovec 1977- 1982
- Rekultivace Karviná 1982- 1984
- JZD Troubelice 1984- 1996
- Závodistiště Karlovy Vary Dvory 1996- 1998
- Stružná 1998

---

⁴ Fotografii poskytl Ivo Kočík

5.2 DĚTSTVÍ

Jak bylo uvedeno v základních údajích, Ivo se narodil 16. 10. 1960 ve Frýdku Místku. Narodil se Marii Macurové a Jozefu Kočíkovi. Oba dva rodiče byli úředníci, tudíž neměl od narození předurčeno stát se jezdcem. Otec byl fanouškem fotbalu a hokeje, takže nebyl tím, kdo přivedl Iva ke koním. Ani matka neměla žádný vztah ke zvířatům, aby Iva navedla na kariéru jezdce. A i přes to, že se ani jeden z rodičů jezdeckému sportu nevěnovali, po té co ho začal jejich syn provozovat, se mu z jejich strany dostalo obrovské podpory, bez které by ho ani dělat nemohl.

Naštěstí měl babičku, která pracovala v tehdejší JZD⁵, které bylo v Lískovci⁶. Ivo trávil u babičky jako malý hodně času, jezdil k ní na víkendy. Protože babička pracovala i o víkendu, brala malého Iva s sebou do JZD, kde se setkal se zvířaty. V jednotném zemědělském družstvu měli všechny druhy zvířat: krávy, slepice, husy, kachny, ovce, ale hlavně koně. A protože bylo spousty jezdeckých klubů a ježdění bylo snadno dostupné, přitahovali Iva koně čím dál více.

Od dvanácti let navštěvoval JZD už jako brigádník. Tehdy poprvé pracoval s koňmi. Musel jako brigádník řádkovat řepu, nejdříve musel s koněm, za kterým byl zapřáhnutý pluh prohrnout řádek a až pak se sázelo. „ *Vždy jsem vydržel jeden řádek tam a jeden zpátky a pak už sem nemohl a musel jsem si odpočinout.*“⁷

Ve čtrnácti letech začal jezdit do jezdeckého oddílu TJ Slezan Frýdek Místek, kde zrovna trénovala rodina Hrůzkova. „ *Bohatá historie klubu je zejména spojena se jménem rodiny Hrůzkových, ať již byli v roli jezdců, trenérů, rozhodčích, nebo organizátorů jezdeckých závodů. Jezdci klubu se umísťovali na předních místech velkých a prestižních jezdeckých podniků v rámci celé tehdejší ČSSR i v zahraničí.*“⁸

Po základní škole, kterou navštěvoval ve Frýdku Místku v letech 1967- 1975, se musel Ivo rozhodnout kam dál. A tak v patnácti letech nastoupil Ivo do Kladrubského učiliště. „ *Kladrubské učiliště bylo založeno roku 1952 a jeho prvním ředitelem se stal František Kepřta. Od počátku bylo učiliště těsně spjato s kladrubským hřebčínem, kde*

---

⁵ Jednotné zemědělské družstvo

⁶ Část obce Frýdek Místek

⁷ Ivo Kočík

⁸ Historie klubu JK Sviadnov [online]

probíhala většina praxe. Hřebčín také poskytl učilišti první instruktory a vyučující a učni se významně podíleli na chodu hřebčína, zvláště na oblíbených jezdeckých dnech.“⁹

Zde je práce s koňmi již na denním pořádku. Střídají se zde hodiny praxe s teorií, které učí žáky nejen jak na koních jezdit, ale jak se o ně starat, chovat je a celkově vše okolo.

Výučním listem z této školy se z vás stal chovatel koní. Ale spadá pod to i sedlářství, kovářství, chov koní a jezdeckví. „ Absolventi kladrubského učiliště se nezaměstnanosti nemusí obávat. Je o ně velký zájem nejen v Čechách, ale i v zahraničí. Obvykle zájem o učně převyšuje nabídku. Uplatňují se hlavně jako ošetřovatelé koní, pracovní jezdcí, ale můžeme je vidět i na kolbištích, kde úspěšně předvádějí to, co se v SOUz Kladruba nad Labem naučili.“¹⁰

5.3 SPORTOVNÍ KARIÉRA

5.3.1 JK SLEZAN FRÝDEK MÍSTEK

Jako začátek Ivovi sportovní kariéry můžeme počítat jeho příchod do jezdeckého klubu Slezan Frýdek Místek. Zde začal jezdit na koních lehčí parkury.

5.3.2 HŘEBČÍN ALBERTOVEC

Poprvé se Ivo s military setkává v hřebčíně v Albertovci, kam přichází ve svých sedmnácti letech. Už v těchto letech je vidět jeho obrovský talent a cit pro tento sport. Na otázku kdo je pro něj vzorem, odpovídá: „*Nikdo nebyl pro mě vzorem, já jsem chtěl být prostě nejlepší a chtěl jsem, aby mi to dělalo radost.“¹¹*

MAJOR JAROMÍR NOVOSAD

V tuto dobu, kdy v Albertovci působil Ivo Kočík, zde působí i major Jaromír Novosad. „*Jaromír Novosad pocházel z Kunčic pod Ondřejníkem a za první republiky vystudoval prestižní vojenskou akademii v Hranicích. Jeho jezdecký osud byl spojen s Baníkem Ostrava a hřebčínem v Albertovci. Dlouhá léta působil jako jezdec, trenér a rozhodčí. Jako jeden z mála se dožil satisfakce svého nuceného odchodu z armády a v roce 1991 ho prezident Václav Havel povýšil do hodnosti plukovníka. Byl posledním z předválečné skupiny odborníků, který své zkušenosti předával až téměř do současnosti,*

---

⁹ Jak se žije na kladrubsském učilišti [online] 2005

¹⁰ Jak se žije na kladrubsském učilišti [online] 2005

¹¹ Ivo Kočík

*protože až do své smrti těsně před 93. narozeninami aktivně pomáhal s přípravou mnoha severomoravských jezdců v okolí jeho bydliště v Čeladné.*¹²

ERICH REŽNAR

Mezi další významné osobnosti, se kterými se Ivo v Albertovci setkal, byl Erich Režnar. „*Erich Režnar se narodil 3. 11. 1933 v Jakartovicích a od mládí inklinoval ke koním. Proto také v roce 1957 nastoupil do tehdejšího hřebčince v Tlumačově. Po pěti letech přešel do PP OZ Albertovec, kde působil až do konce svého života. V roce 1965 se oženil a přestěhoval se do Chuchelné.*

I když si první starty na závodech odbyl již v Tlumačově, na Albertovci se začal znovu učit u jednoho z našich nejlepších drezúrních jezdců mjr. Jana Pitlíka. Erich se stal jeho nejlepším žákem, pilně jezdil a dostával mnoho příležitostí. Poprvé startoval na mistrovství republiky v roce 1961 v Praze v military. Nebyl to nejšťastnější nástup, neboť po výborné drezúře se při přepravě na krajinnou jízdu jeho kůň Borec zranil a bylo po nadějích. Vše bylo napraveno o dva roky později na mezinárodních závodech v military ve Staré Boleslavi, které byly zároveň mistrovstvím republiky. Zvítězil nejen v konkurenci našich jezdců, ale i reprezentantů NDR, kteří se již v té době připravovali v profesionálních podmínkách. Mistrem republiky se stal, s koněm Vankou, také v roce 1967, kdy se mezinárodní military konaly na Albertovci.

V zahraničí startoval v roce 1965 na ME v Moskvě, ve stejném roce zvítězil v rakouském Pernitzu. V roce 1967 startoval v těžké konkurenci v Berlíně - Hoppegartenu. Zde se opakovala historie prvního těžkého závodu. Vanka byla při převozu zraněna a soutěž, ačkoli byla po krajinné jízdě třetí, nemohla dokončit. Ve švýcarském Frauenfeldu byl Erich v roce 1968 s koněm Zorem třetí. Současně se zúčastňoval také domácích soutěží v drezúře a v roce 1969 se stal v Plzni mistrem ČSSR s Vanorem a v roce 1971 získal stříbrnou medaili s Vadarem na mistrovství ČSSR v Bratislavě.

V předolympijském roce 1971 startoval v Mnichově, v olympijském test military, s Baltem, a v následujícím roce v Bielym Boru s Cengem a Baltem.

Erich Režnar byl nejvšestrannějším jezdcem. Kromě military, která byly jeho největší láskou, startoval v drezúře, ve skokových soutěžích i v soutěžích čtyřspřeží. Vždy s

---

¹² Jezdec [online]

velkými úspěchy. Prokázal svou nezlomnost a tvrdošijnost, nezahořkl ani přes řadu nešťastných událostí, které vyřadily jeho i koně ze soutěží.

*Ne vlastní vinou se nemohl zúčastnit, v roce 1972, olympijských her v Mnichově. Zcela zákonitě se stal koncem roku 1968 trenérem našich reprezentantů v soutěžích military. Byl zcela srostlý s PP Albertovec, kde byl dlouhá léta vedoucím výcviku a zástupcem vedoucího chovu. Za své zásluhy byl v roce 1968 jmenován mistrem sportu. Byl a navždy zůstane jedním z nejúspěšnějších jezdců naší doby. Erich Režnar, který zemřel po těžké nemoci 9. září 1992, zůstane navždy v srdcích všech lidí milujících koně zapsán nesmazatelným písmem.*¹³

Když jsem se zeptal, jak taková osobnost jako Erich Režnar Iva a ostatní trénoval? Ivo mi s úsměvem odpověděl: „*On nás nechal jezdit na louce u nádraží, a když šel zadní branou z Albertovce ven, tak šel takovou dlouhou alejí, pak doleva kolem té louky a tam šel na vlak a jezdil do Chuchelné vlakem a tam se na nás koukal a to mu stačilo. Pak nás jednou za týden svolal a to nás opravoval.*“¹⁴

Jako junior vyhrál Ivo v Klokočově cenu Luka, SST a kombinovanou soutěž drezury s parkurem. A po tomto úspěchu povídá Erich Režnar: „*Ty si jezdil úplně na nic, ty si jak jednookým králem mezi slepými.*“ „*A to jsem tam porazil Tvarůžka, Šmída, Osičku a všechny ty jezdce, kteří byli daleko přede mnou, já byl 18 letý.*“¹⁵

V roce 1979 se Ivo Kočík stává hned třikrát mistrem republiky v juniorech. Jednou je tomu tak v drezuře v Rožnově, kde vyhrál i military a stal se mistrem republiky. Toto bylo mistrovství republiky vypsané pod záštitou ČSTV¹⁶. V tom samém roce vyhrává Ivo ještě jednou mistrovství republiky v military v Dačicích u Deštné. Tentokrát mistrovství organizovalo SSM¹⁷.

---

¹³ TJ Spartak Chuchelná [online]

¹⁴ Ivo Kočík

¹⁵ Ivo Kočík

¹⁶ Československý svaz tělesné výchovy a sportu

¹⁷ Socialistický svaz mládeže

Obrázek 2 Ivo Kočík při drezuře¹⁸

Jako další úspěch Ivo považuje 4. místo v seniorech v Heřmanově Městci, tyto závody se uskutečnili také v roce 1979.

V této době Ivo lanařilo zemědělské družstvo Troubelice, ale Ivo se rozhodl pro Rekultivaci Karviná, protože to bylo blíže.

5.3.3 REKULTIVACE KARVINÁ

V tomto podniku Ivo jezdí mladé koně a skáče parkury až do stupně T, načež mu pan Kuželka řekl: „*Já jsem si tě sem vzal, ne abys mi porážel kluka, ale aby si mi připravil mladé koně, protože ty je umíš nejlíp.*“¹⁹ V tu chvíli za ním stál generální ředitel pan Hlaváč a hned na to: „*Když se nemůžete cítit, já tady postavím plot tak vysoký, jak jen budete chtít a vy budete mít tuhle půlku maštale a Kuželka druhou.*“²⁰

Tuto nabídku samozřejmě Ivo nepřijal, a i když skákal parkury 120, 130, 140 cm tak ho to neuspokojovalo a změnil pole působení. Přešel do již zmiňovaného zemědělského družstva v Troubelicích, kde mohl plně rozvinout svou vášeň pro military.

---

¹⁸ Soukromý archiv Ivo Kočíka

¹⁹ Ivo Kočík

²⁰ Ivo Kočík

5.3.4 JZD TROUBELICE

V roce 1984 přišel Ivo do zemědělského družstva v Troubelicích. Zároveň se rozhoduje vystudovat střední školu v Šumperku, kterou musí kvůli jezdeckým povinnostem a své rodině studovat dálkově. Byl to obrovský nápor na Ivoovu osobnost, jezdit koně, starat se o rodinu a ještě se věnovat studiu. Přesto ji úspěšně dokončuje a zakončuje svá studia maturitou.

Během svého pobytu v Troubelicích se mu narodili oba dva jeho potomci. Oba dva se narodili v porodnici ve Šternberku. Ten první, starší syn, dostal jméno Ivo, po otci a narodil se v roce 1987. O dva roky později se Ivovi narodil další syn, který byl pojmenován Petr. Po tom, co mi Ivo o narození jeho dvou synů vypráví, povídá. *„Já mám totiž na děláni synů patent.“*²¹ Směje se Ivo.

V Troubelicích má ze začátku na starost spousty koní. Ale jen jeden z nich se stane šampionem. Tento kůň jménem Sam s obtížemi překonává obtížnostní stupeň Z, když ho Ivo začíná jezdit. A i přesto, že neměl Sam nejlepší vyhlídky, se v roce 1985 stal Ivo Kočík poprvé mistrem republiky v military v seniorech. Tentokrát závody proběhly v Humpolci a dokončili pouze dva jezdci. Tím druhým byl, Slávo Magál. *„Jirka Kornalík tenkrát vedl o 70 bodů a v parkuru dvakrát zastavil a po třetí byl vyloučen, Jirka mi pak říkal, jak mě viděl radovat se z toho jeho neúspěchu, ale já mu na to řekl, že jsem se radoval z toho, že já jsem se stal mistrem a ne, že on to pokazil.“*²² vzpomíná Ivo.

Díky této výhře se Ivo dostává i do seniorské reprezentace. S reprezentací procestoval skoro celou Evropu:

- Německo- Achselschwang
- Polsko- Jaroszowka, Bialy Bor
- Maďarsko
- Rakousko- Klagenfurth
- Francie- Vittel
- Itálie- Pratoni del Vivaro

---

²¹ Ivo Kočík

²² Ivo Kočík

- Holandsko- Breda

Ze svých vzpomínek Ivo zmiňuje úspěchy v Maďarsku: „*Tady Bára*²³ *vyhrála mladý koně, v celém východním bloku.*“²⁴ V Rakousku: „*Tam se jezdil alpský pohár, tam byla účast vždy tak 90- 120 koní a já jsem se tam umísťoval v té první desítce.*“ Ve Francii: „*Ve Francii jsem skončil 19. ze 127 závodníků z dvanácti národů. A dokonce jsem porazil Bettinu Hoy, která kdyby na olympiádě v Aténách v roce 2004 dvakrát neprojela startem, mohla získat zlatou medaili.*“²⁵

Další velký významný úspěch se odehrál v německém Achselschwangu, kde se prvních patnáct závodníků kvalifikovalo na olympijské hry do Soulu. Mezi nimi i Ivo Kočík. Bohužel na olympiádu neodcestoval a to z několika důvodů: „*Za komunistů jsme byli zařazeni v C kategorii a jenom kategorie A byla podporovaná finančně a mohli tam jet, to byl první problém a druhý problém, že tam byla hrozně přísná karanténa a museli tam koně půl roku před závody a to nebylo možné.*“²⁶ To bylo pro Iva velkým zklamáním, sám si to financovat nemohl, protože na to nemohl v žádném případě mít. A soukromých investorů, kteří by pomohli, tenkrát ještě nebylo. Proto takovýto úspěch vyletěl na zdař bůh oknem.

Po mistrovském koni Samovi prošlo Ivovi pod rukami spousta dobrých koní, se kterými se skvěle umísťoval v národních i zahraničních soutěžích. Mezi ty nejlepší z nich můžeme počítat Vana, Báru a Eroze.

Van byl velmi talentovaný kůň. Už v sedmi letech se s ním Ivo umístil na druhém místě na mistrovství republiky. Ale bohužel se zranil při převozu na jedny ze závodů. Bylo to tak vážné zranění, že musel Van ukončit svou sportovní kariéru.

S Bárou vyhrál v roce 1986 Stříbrnou podkovu a rok na to se s ní přihlásil do Zlaté podkovy, kde mu vítězství uniklo jen o kousíček. Skončil na druhém místě. Po tomto úspěchu měl v plánu s Bárou absolvovat v příštím roce boj o mistrovský titul. A daleko od uskutečnění tohoto plánu nebyl, protože v roce 1988 skončil s Bárou na druhém místě.

---

²³ Kůň, kterého Ivo jezdil

²⁴ Ivo Kočík

²⁵ Ivo Kočík

²⁶ Ivo Kočík

Obrázek 3 Ivo Kočík s Bárrou²⁷

Eros byl Ivovým reprezentačním koněm a tak když šel s Bárrou v roce 1987 Zlatou podkovu, startoval s Erosem v boji o mistra republiky. Bohužel se mu tento závod nepovedl a po neúspěšném startu v drezuře a pádu v terénní zkoušce obsadil nakonec až sedmé místo. Bylo to trochu zklamání, ale to ke sportu patří. Smutek navíc vyvažovala radost z úspěchu s Bárrou. Eros byl výkonnostně skvěle připravený kůň, a přesto se Ivo s ním nepovedlo získat mistrovský titul. Přesto se Eros dočkal ocenění v podobě dvou třetích míst v letech 1990 a 1991.

S žádným z těchto koní neměl ale to štěstí stát se znovu mistrem. Až do doby, kdy začal jezdit koně jménem Kaolin. S tímto koněm se stal mistrem republiky. Poprvé tomu bylo v roce 1992 v Čejově. Po sedmi letech se Ivo stal opět mistrem republiky a Kaolin mu přirostl k srdci. Tato dvojice byla skvěle sehraná a další úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat.

---

²⁷ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 4 Ivo Kočík s Kaolinem²⁸

V roce 1993 se Ivo s Kaolinem pokouší obhájit titul, ale po náročném boji se umisťují druzí a obhajoba titulu se tedy nevydařila. Hlavu si z toho nedělal, naopak, řekl si, že musí začít ještě více trénovat a snad se to povede příště.

Trénink potřebuje svůj čas a tak i kvůli drobným zraněním, či reprezentačním povinnostem se dvojice neúčastní v roce 1994 boje o titul mistra. Nebylo by zodpovědné se přihlásit, když si není stoprocentně jist jejich fyzickou i psychickou připraveností. V klidu si vše připraví na další rok.

Na mistrovské závody je třeba se připravovat aspoň dvanáct týdnů. A v roce 1995 měl Ivo s Kaolinem smůlu, protože se Kaolin na jaře v Hořovicích zavalil a zlomil si bodcovou kost. Proto to vypadalo, že se opět do mistráku nestihnou připravit. Naštěstí se zranění hojilo vcelku rychle a dobře a Ivo mohl zahájit přípravu na soutěž, která byla na úkor zranění pouze sedmi týdenní.

V průběhu závodu, při krosu, mu u jedné překážky jeden z traťových rozhodčích povídá: *„Tentokrát to nestihneš, seš tady o půl minuty později než bys měl.“* *„Ale protože jsem Kaolina podvědomě šetřil, kvůli tomu zranění, tak mě ty jeho slova nahecovala, že jsem pobídnul Kaolina a jel s ním tak rychle, že jsem ještě přišel o dvě sekundy před*

---

²⁸ Soukromý archiv Ivo Kočíka

časem.²⁹ vzpomíná Ivo. Tohle vítězství, tenhle mistrovský titul, byl nejcennější. Kaolin za tak krátkou dobu a ještě po zranění, neuvěřitelné.

Rok po té se Ivo s Kaolinem postavil na start znovu, s pokusem obhájit si svoje loňské prvenství. Tento pokus se ovšem nevydařil a dvojice skončila na krásné třetí pozici.

V tomto roce 1996 obdržel Ivo nabídku z Karlových Varů, kde doufali, že jim pomůže povznést úroveň stájí a přivede mezinárodní jezdecký sport na západ. A protože jak Ivo říká: „Zásadním důvodem odchodu z Moravy sem na západ Čech byla situace po revoluci, která se diametrálně změnila. Na Moravě bylo chudší obyvatelstvo a nebyly tu ty příležitosti takové, jako jsem viděl v Karlových Varech.“³⁰ Proto Ivo dlouho neváhal, nabídku přijal a vyrazil přes celou republiku do Karlových Varů.

5.3.5 JK ATRIUM KARLOVY VARY

Do Karlových Varů si s sebou Ivo přiváží i svého skvělého koně Kaolina. Takováto posila nemohla novinářům uniknout, a proto se hned dojednal rozhovor pro týdeník Karlovarska, který si je vědom toho, že Ivo přišel na západ pomoci rozběhnout závodistiště a pokusit se vybudovat areál pro mezinárodní soutěže. Reportér pokládal Ivovi otázky právě na toto téma.

„Jaké speciální úpravy závodistiště jsou třeba před konáním military?“³¹ Zněla reportérova první otázka. Na takovou otázku Ivo odpověděl z vyplývajících potřeb karlovarského závodistiště. „Musí se vybudovat série terénních překážek a každý rok je třeba obnovovat část dráhy. Jednou za dva roky se kvůli atraktivnosti mění také typy překážek, což je pro organizátory dost náročné.“³² Další otázka směřuje k Ivoovým vidinám do budoucna. „Jak vidíte další vývoj soutěží military na karlovarském závodistišti?“³³ Načež Ivo diplomaticky odpovídá: „Děláme vše pro to, aby se v Karlových Varech mohly pořádat mezinárodní závody. Nyní se zde jezdí pouze národní soutěže. Jako u všech začátků je nutné projít určitým vývojem. Každoroční zkvalitňování dráhy a organizace závodů jsou právě ty vývojové články k tomu, abychom se stali renomovaným areálem pro military, pro

²⁹ Ivo Kočík

³⁰ Ivo Kočík

³¹ Týdeník Karlovarska. 18. září 1996

³² Týdeník Karlovarska. 18. září 1996

³³ Týdeník Karlovarska. 18. září 1996

skokové a drezurní soutěže a samozřejmě pro dostihy. Proto se snažíme vybudovat opravdu kvalitní zázemí.“³⁴

V Karlových Varech Ivo uzavřel smlouvu na pouhý jeden rok, ale protože vedení vidělo jeho velký přínos a bylo ho na závodisti ještě potřeba, domluvili se na prodloužení ještě o šest měsíců.

V této době³⁵ se Ivo pouští do dalšího pokusu o mistrovský titul. Opět s koněm Kaolin, který kdyby vyhrál, stal by se trojnásobným mistrem. Závody se konaly v Humpolci a účastnili se jich spousta jezdců. Ivo s Kaolinem skončil druhý a tím se i rozloučil s jezdeckou všestranností, které se po tomto mistrovství republiky přestal aktivně věnovat.

Když nastala ta doba, kdy jsem se rozloučil s Kaolinem³⁶. „*Na military jsem ani nemohl, protože když jsem viděl military v televizi tak se mi třepaly ruce, jak moc jsem na něj chtěl, ale věděl jsem, že už by mi dělalo problémy připravit dalšího koně, protože už jsem měl svůj věk, a protože jsem věděl, že už jsem v létech, kdy už je rozumné skončit i když srdíčko pořád chtělo. Toužil jsem po tom tak moc, že jsem se na to nemohl ani dívat. Devět let jsem nebyl na žádném military, naposledy v roce 2004 v Pardubicích. Nedělalo mi to vůbec dobře, vždy mi stoupl adrenalin tak, že jsem toužil být ve víru dění. Dlouho mi to trvalo, než jsem se s tím srovnal.*“³⁷ vypráví Ivo.

V roce 1998 se rozhoduje opustit i karlovarské závodisti a zkouší zprovoznit svůj vlastní jezdecký klub, pro který si vybral místo ve Stružné.

5.3.6 JK KOČÍK STRUŽNÁ

I když Ivo s military již skončil, jezdeckému sportu se věnovat nepřestal. Nadále se mu věnoval a to v podobě parkuru. Parkurových klání je na západě Čech požehnaně, o čemž i vypovídá Ivova účast na 311 skokových závodech.

Ivovým velkým snem od mládí bylo založit si svůj vlastní jezdecký klub, postavit se na vlastní nohy, nespolehat se na ostatní, ale jen na sebe. Již v roce 1990 přestává být

---

³⁴ Týdeník Karlovarska. 18. září 1996

³⁵ Rok 1998

³⁶ Po té co Kaolin skončil svou sportovní kariéru

³⁷ Ivo Kočík

klasickým zaměstnancem a stává se OSVČ.³⁸ Jako živnostník si vydělává trénováním, kovááním, ježděním koní apod.

„ Taky se mi stalo, že když sem potřeboval vydělat peníze, jezdil jsem do Kolína, tak jsem tam musel být už v 7 hodin ráno (200km to je), začal jsem kovat, dopoledne jsem koval, pak jsem se naobědval, odpoledne jsem do 5 hodin trénoval 12- 15 koní a pak jsem do 3 hodin do rána opět koval, odvezl jsem si 25 tisíc každý týden, přijel jsem domů, po cestě jsem si odpočinul, na dvě hodinky jsem usnul a jel jsem dál. Ani káva už na mě nezabírala.“³⁹ Popisuje Ivo, co musel často dělat, aby získal peníze na zabezpečení rodiny a našetřil si tak na svůj vysněný jezdecký areál.

Vhodné místo, kde se Ivo rozhodl vybudovat své bydlení, stáje a jízdárnu, objevil ve Stružné, kousek od Karlových Varů. Zde odkoupil starou budovu a pár hektarů pozemků. To bylo to místo, kde se rozhodl usadit s rodinou.

Za dobu svého působení ve Stružné se Ivovi a jeho rodině podařilo vybudovat kvalitní sportovní zázemí, které obsahuje snad vše, co je potřeba. Pískovou jízdárnu s překážkami, drezurní obdélník a v zimním období krytou halu. Pro koně je zde zřízeno 23 boxů a chodit můžou i do suchých, či travnatých výběhů v areálu, ale také se mohou pást na pastevních výběžích mimo areál.

Během své jezdecké kariéry byl Ivo Kočík v roce 1997 odměněn zlatým odznakem za jezdecké výkony. Tento odznak vystřídal ocenění, které se udělovalo v dobách totalitního režimu, které se nazývalo mistr sportu.

---

³⁸ Osoba samostatně výdělečně činná

³⁹ Ivo Kočík

Obrázek 5 Zlatý odznak za výkonnost⁴⁰

5.4 TRENÉRSKÁ ČINNOST

Trénování se Ivo věnuje již v průběhu své sportovní kariéry a převážně uplatňuje postupy, které si sám vyzkoušel a osvědčili se mu. Čili trenérskou praxi získává v průběhu svého života a po skončení s military se jí může věnovat více. Je třeba říci, že ačkoliv Ivo vynikal v military, takže by se dalo čekat, že bude trénovat jedince provozující toto odvětví, ale není tomu tak. Dělá trenéra parkurovým jezdcům, převážně z toho důvodu, že po skončení své sportovní kariéry bydlí v západních Čechách a zde v západních Čechách se military lidi nevěnují, a proto se obrací ke skokové klientele.

Své trenérské zkušenosti zúročil tak, že si obstaral trenérskou licenci druhé třídy. Dále si také udělal licenci na stavbu tratí⁴¹, stavbu parkuru a je i národním rozhodčím těchto jezdeckých disciplín:

- drezura
- parkur
- military

⁴⁰ Vlastní pořizená fotografie, odznak poskytl Ivo Kočík

⁴¹ Je oprávněn stavět military tratě

- voltíž⁴²
- vozatajství⁴³

Své nasbírané zkušenostmi s jezdeckým se Ivo snaží předávat lidem, kteří si ho zvolí jako svého trenéra a stanou se tak z nich jeho svěřenci. Za svou dobu jezdil trénovat svou klientelu do Prahy, Kolína, Benešova, Kutné Hory a dalších měst po celé České republice.

Jednou z jeho svěřenekyň, o které Ivo hovořil, byla Chiara Szitášová. Tato dívka je velmi talentovaná a již v osmnácti letech překonává parkur, v němž jsou překážky vysoké i 150cm, což se vzhledem k jejímu věku jen tak nevidí. Absolvoval s ní mistrovství juniorů v Paříži. Dále také startovala na závodech v Německu, Rakousku, Itálii, Španělsku a ve Švýcarsku. Mezi její nejlepší výsledky, kterých s Ivem dosáhla, patří 27. místo z mistrovství Evropy. Ovšem jedním z největších úspěchů byla výhra automobilu na Volvo cupu ve Zduchovicích v roce 2008. A také 11. místo ve Velké ceně Plzně mezi muži, stále v pouhých osmnácti letech.

Svým dvěma synům se s ježděním snaží také pomáhat, což mě přivedlo k otázce, zda se jeho synové pro ježdění rozhodli sami, po vzoru svého otce, či byli nuceni jít v Ivoových stopách a k ježdění byli dotlačeni. Na to ale Ivo odpovídá: „*Ne, oni měli tu smůlu, že si nemohli vybrat, já jsem se věnoval kariéře a de facto jediné místo, kde se ke mně dostávali, byly stáje, takže to vyplynulo z té mé sportovní kariéry.*“⁴⁴

Oba synové podědili po otci cit pro koně a jezdecké umění. Mladší syn Petr se věnoval drezuře a mezi jeho největší úspěchy patří třetí místo z mistrovství republiky dětí v drezuře. Dále v patnácti letech osmé místo v kategorii do osmnácti let, čili s o tři roky staršími jezdci. Bohužel se před dovršením šestnácti let rozhodl s ježděním skončit. „*Řekl mi: Mě už to nebaví, já už dál jezdit nebudu.*“⁴⁵ vzpomíná Ivo. Tato nečekaná zpráva Ivovi radost neudělala, ale bylo to jeho rozhodnutí a respektoval ho.

Jeho druhý syn Ivo se rozhodl věnovat parkuru a je v této disciplíně opravdu zdatný a schopný, že již v devatenácti letech má skočený obtížnostní stupeň T parkuru. Za

---

⁴² Gymnastika a tanec na koni

⁴³ Disciplína, ve které za sebou koně táhnou vůz

⁴⁴ Ivo Kočík

⁴⁵ Ivo Kočík

jeho jezdecké výkony je ještě tentýž rok vyznamenán stříbrným odznakem za výkonost, což v té době byla rarita, protože i Ondřej Nágr, který je náš přední špičkový parkurový jezdec tento odznak získal až v devětadvaceti letech.

Ze všech jeho úspěšně absolvovaných soutěží je na místě zmínit třeba 4. místo na mistrovství České republiky mladých jezdců v roce 2004. Ivo Kočík mladší se jezdeckému sportu věnuje i nadále, takže jak říká jeho otec: „*Když se nechá.*“⁴⁶ ho Ivo starší trénuje a pomáhá mu zvládat jeho sportovní kariéru.

5.5 PLÁNY DO BUDOUCNA

Krom klasických přání, jako je ve zdraví pokračovat do nejvyššího možného věku a podobných, je Ivoovým největším přáním dokončit svůj areál, aby mohl sloužit jako víceúčelový prostor. Chtěl by zde provádět výcvik jezdců, výcvik koní, provozovat dětské tábory a nadále pořádat jezdecké závody. Také, protože Ivo ví, že tělesně postiženým pomáhá dotyk se zvířaty, konkrétně pohyb koně, poskytuje již devět let bezplatné jízdy pro tělesně postižené. Chce zde vybudovat kvalitní zázemí jak pro koně, tak pro jezdce. Zatím může nabídnout dvacet tři boxů pro koně a devět pokojů hotelového typu pro lidské návštěvníky. S tím, že jednoho dne by se dalo uvažovat o navyšování těchto cifer.

Tento sportovní areál, který slouží rodině Kočíků i jako domov, díky dvěma bytům, má v úmyslu Ivo předat svému staršímu synovi Ivovi juniorovi. „*Chci mu ho předat hlavně nezadlužený, aby mohl pokračovat ve zvelebování tohoto místa.*“⁴⁷ říká Ivo Kočík.

Toto je Ivoův největší plán do budoucna.

Obrázek 6 Ivoův jezdecký areál⁴⁸

---

⁴⁶ Ivo Kočík

⁴⁷ Ivo Kočík

⁴⁸ JS Kočík [online]

6 MILITARY VS. DOSTIHY

I přes fakt, že military, jak už jsem zmínil, jsou skloubením tří jezdeckých disciplín, nedostává se jim takové pozornosti a popularity jako dostihům.

6.1 CHARAKTERISTIKA DOSTIHŮ

Dostihy koní spočívají v absolvování tratě a doběhnutí do cíle před ostatními závodníky. Dostihy rozlišujeme na:

- Rovinné: jejich kurs je určitá vzdálenost na dráze bez překážek
- Překážkové: kurs těchto dostihů obsahuje překážky, které musí koně bez výjimky překonat
- Klusácké: dostihy v sulkách⁴⁹, nebo v sedle, ale koně smí v průběhu závodu pouze klusat, na rozdíl od předchozích případů

„Lidé jsou tvorové soutěživí a vždy zjišťovali, kdo je v tom kterém oboru nejlepší. Logicky se tedy stalo, že vlastníci koní začali pořádat závody s cílem určit, kdo má oře nejrychlejšího. Do současné podoby se vyvinul dostihový sport, který založila a postupně pravidly definovala anglická aristokracie ve středověku. Dostihy se staly doslova sportem králů a součástí anglického stylu života. Z dnešního pohledu je mnohasetletá tradice dostihů pod patronátem dlouhé řady anglických panovníků úchvatná a nemůže se jí pochlubit žádný jiný sport na světě!“⁵⁰

6.1.1 POROVNÁNÍ MILITARY A DOSTIHŮ

Je hned několik důvodů, proč jsou dostihy o tolik víc vidět a slyšet než všestrannost. Dostihy se zrodily o několik let dříve než military, a proto si budují svojí tradici a fanouškovskou základnu delší dobu.

PŘITAŽLIVOST

Oba sporty jsou náročné a na pohled lahodí oku diváka. Přesto je jeden divácky úspěšnější než druhý. V military mohou lidé vidět třikrát tolik než v dostizích. Jenomže ne každý rozumí například drezuře, proto je docela dost možné, že se neobjevuje v den jejího konání v hledišti tolik lidí. Při krosu se návštěvnost zvedne, protože kros je v podstatě

⁴⁹ Sulka je lehký dvoukolý vozík

⁵⁰ Dostihy [online]

takový překážkový dostih. A při parkuru je účast diváku vysoká, protože se převážně odehrává před hlavními tribunami.

Hlavním důvodem, proč lidé raději koukají a chodí na dostihy, bude způsob startu. V military totiž při krosu jezdci s koňmi startují v určitých časových rozestupech, aby se předešlo situacím, kdy se dva koně střetnou u jedné překážky ve stejnou dobu. Kdežto při dostizích se startuje hromadně. Sice zde jsou překážky a trať uzpůsobeny tomu, že jede tolik koní pohromadě, ale stejně při závodu často dochází ke kolizím a pádům. Což je další důležitý fakt. To riziko pádu a to, že se neustále něco může stát, láká lidi daleko víc. Protože co si budeme nalhávat, lidé mají odjakživa a v dnešní době bojových sportů obzvlášť rádi sporty, kde se něco může stát. Ne, že by se při krosu v military nemohlo nic stát, ale to riziko je tam menší, tím že startují každý zvlášť.

Tohle jsou hlavní faktory přitahující diváky a diváci s sebou přinášejí peníze, čehož jsou si vědoma i média, sponzoři a sázkové kanceláře.

REKLAMA

V každém sportu se pohybují různí sponzoři, kteří umisťují svá loga na viditelná místa, na oplátku investují do daného sportu, či odvětví určitou sumu. Dostihy jsou pro firmy skvělým místem pro zviditelnění sebe sama, nebo nějakého jejich výrobku.

SÁZKY

Dalším důvodem, proč dostihy mohou a přitahují více lidí než všestrannost, jsou možnosti si na jednotlivé závody vsadit. Člověk si vybere jednoho koně, na něj si vsadí sumu, kterou uzná za vhodnou a už jen čeká, jak se jeho vybraný kůň umístí. To, že v tom mají lidé své vlastní peníze, přináší další prožitek, mnohem víc adrenalinu a napětí.

MÉDIA

Práva na vysílání českého jezdeckého sportu u nás má Česká Televize, která se občas objeví i na military soutěžích, ale prim co se týče koní, u ní hrají dostihy. Uvědomuje si, že když je vyšší návštěvnost na dostihovém závoděšti, než na military kolbištích, bude i vyšší sledovanost u televizních obrazovek, pokud budou vysílat právě dostihy.

ODMĚNY

V předešlých třech jmenovaných případech, byly vždy v popředí dostihy. Ani v tomto tomu nebude jinak. V závislosti právě na reklamě, médiích, sponzorech apod.

jsou i odměny v dostihovém sportu vyšší. V jezdecké všestrannosti se u nás pohybují ceny pro vítěze v řádově desítkách tisíc, v dostizích jsou často předávány částky blížící se k milionu korun, v některých případech i přes tuto hodnotu.

6.1.2 SHRUTÍ

Nedá se říct, který z těchto dvou sportů je lepší, či horší, protože každý z daného odvětví si bude hájit to své. Ale pokud bychom to brali po divácké stránce, je v rámci fair play přiznat, že ve spoustě případů zvítězí dostihy. A také protože pojem military, či jezdecká všestrannost, hodně lidí ani nezná. Jak taky, když jsou více medializovány právě dostihy a média jsou v dnešní době hlavním přenosem informací.

7 AKTUÁLNÍ SITUACE ČESKÉHO MILITARY

V České republice se jezdí military převážně od Prahy směrem na východ, mezi nejznámější military pořádající města patří Pardubice, Humpolec, Kolesa, Borová, ale také Český Krumlov. Kdežto na západě Čech už všestrannost opadla. Proto lidé ze západu musí kvůli military jezdit daleko, nebo si zvolit jinou jezdeckou disciplínu, což bývá častější případ.

O návrat military na západ Čech se pokouší Jana Valdmanová, která pro časopis Jezdectví říká: *„Mrzí mne, že všestrannost v naší oblasti upadla v zapomnění. Proč? Nejkrásnější odvětví jezdeckví. Nejnáročnější na fyzickou i psychickou přípravu jezdce i koně. Nejnebezpečnější a přesto krásná. Zlí jazykové tvrdí, že kdo neumí jezdit, jezdí military. Je to právě naopak. Každý den musíte s koněm pracovat úplně jinak. Drezura vyžaduje klid a poslušnost, cross razantnost, rychlost a odvalu. Parkur pozornost a mobilizaci sil po dvou předešlých zkouškách. Tu opravdovou souhru a důvěru dvojice jezdec a kůň nikde tolik nepocítíte. A dovolím si tvrdit, že tady panuje větší solidárnost, kamarádství a snaha pomoci mezi jezdci a trenéry, byť jsou to vaši soupeři. I to vypovídá o královně jezdeckví. Bohužel v této době a v tomto kraji je hodně náročné věnovat se všestrannosti. Jsme v celém okolí sami, blízké areály byly zrušeny (St. Role, Dvory, Úněšov). Musíme jezdit do dalekých Pardubic, Koles, Humpolce i do Borové za Český Krumlov. Nechceme se smířit se skutečností, že military na Karlovarsku neexistují. Chtěli bychom je vrátit do našeho kraje. Proto jsme se rozhodli k jejich pořádání, zatím jako neoficiálních závodů.“⁵¹*

České military má v současné době spoustu kvalitních jezdců. Mezi ně například patří Radka Dvořáková, Lubomír Vrtek, mladík Miloslav Příhoda, nebo náš nejznámější jezdec Jaroslav Hatla, který již dvakrát reprezentoval Českou republiku na olympijských hrách.

JAROSLAV HATLA

„Jezdit na koni začal o víkendech v blízkosti bydliště své babičky, za kterou jeho rodiče pravidelně na víkendy dojížděli. Jeho začátky okolo koní byly stejně jako u většiny nadšenců podřízeny práci - úklidy boxů, krmení, sena, čištění koní a za odměnu pak mohl

---

⁵¹ Jezdectví [online]

na koních bez sedla a dalšího jezdeckého příslušenství vyjet do přírody. S profesionálním přístupem ke koním a výcvikem začal až díky trenéru Františku Slavíkovi v patnácti letech.

V současné době je s českými koňmi na tréninkové stáži ve Velké Británii, kde působí na základě povolení České jezdecké federace od roku 2011 a reprezentuje Českou republiku.⁵²

Jeho největšími úspěchy jsou dvě první místa na mistrovstvích republiky v letech 1997 a 2000. A již zmiňované olympijské hry. Poprvé to bylo v roce 2004 v Aténách, kde obsadil 22. místo ze 75 jezdců. Podruhé byl na olympiádě v Pekingu v roce 2008, kde ale bohužel nedokončil.

Snažil se kvalifikovat i na olympijské hry do Londýna, které proběhly v roce 2012, ale bohužel se mu to nepodařilo v závislosti na zranění jeho koní, s kterými by byl schopen kvalifikaci získat. Každopádně Jaroslav Hatla je českým nejvýznamnějším reprezentantem této doby.

---

⁵² Životopis osobnosti [online]

8 POSTAVENÍ MILITARY V RÁMCI ČESKÉHO JEZDECKÉHO SPORTU

Tím, že je jezdecká všestrannost složena z drezury, krosu a parkuru, často se stává, že jezdci, pro které je hlavní právě všestrannost, navštěvují i závody jednotlivých disciplín, které se v military objevují.

Můžou se tak přihlásit se svými koňmi, kteří zvládají tato odvětví, do závodů čistě skokových, či drezurních. Berou to jako trénink pro své koně. Proto je u nás nejvíce účastníků právě na skokových, či drezurních soutěžích. Protože lidé, kteří se věnují se svými koňmi pouze parkuru, nebo drezuře, se nemohou sebrat a vyrazit na military závody a tak startovní listiny na military soutěžích nedosahují takové účasti jako na ostatních disciplínách.

Proč se tak krásnému a náročnému odvětví, jako je jezdecká všestrannost, věnuje celkem málo lidí oproti ostatním.

Těch důvodů může být hned několik. Jedním z nich je, že přece jen je jednodušší se věnovat jedné disciplíně, než všem třem najednou. Faktem totiž je, že příprava koně na military je opravdu složitá a ne každý se k tomu odváží.

Dalším důvodem je, že v České republice není tolik areálů, které by byly uzpůsobeny k pořádání military závodu. Protože pro prostřední část, kterou je terénní zkouška, není jednoduché vybudovat dráhu a překážky.

Kdežto vybudovat obdélník pro drezuru, nebo kolbiště pro parkur, není až tak složité a není k tomu třeba takového prostoru.

A proto musí často závodníci military za svým milovaným sportem cestovat velké dálky. Což pro jiné může být důvod proč si vybrat jinou, více dostupnou disciplínu.

9 DOTAZNÍK

Dotazník jsem ve své práci zařadil z toho důvodu, abych zjistil povědomí o tomto sportu a o Ivu Kočíkovi. Na dotazník mi odpovědělo šedesát lidí pomocí internetového odkazu, který jsem rozeslal. Obsahoval deset otázek, kterým se budu v následujících řádcích věnovat.

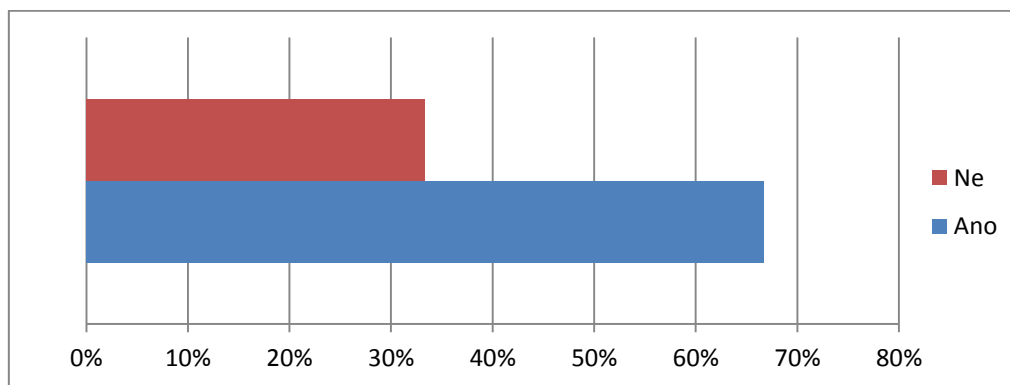
9.1 VYHODNOCENÍ

OTÁZKA Č. 1

Jeli jste někdy na koni?

Odpověď	Odpovědi	Podíl
Ano	40	66,67 %
Ne	20	33,33 %

Tabulka 1 k otázce č. 1

Tabulka 2 k otázce č. 1

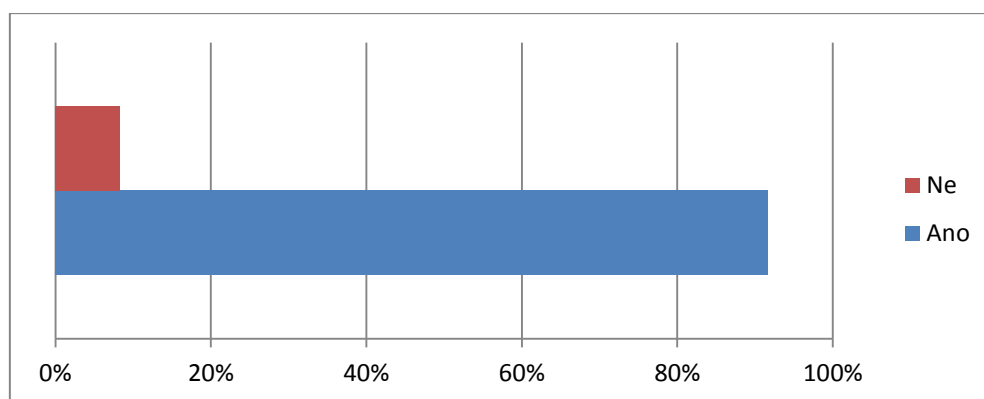
Z této tabulky vyplývá, že 2/3 respondentů mají zkušenost s jízdou na koni.

OTÁZKA Č. 2

Znáte nějaké jezdecké disciplíny?

Odpověď	Odpovědi	Podíl
ano	55	91,67 %
ne	5	8,33 %

Tabulka 3 k otázce č. 2

Tabulka 4 k otázce č. 2

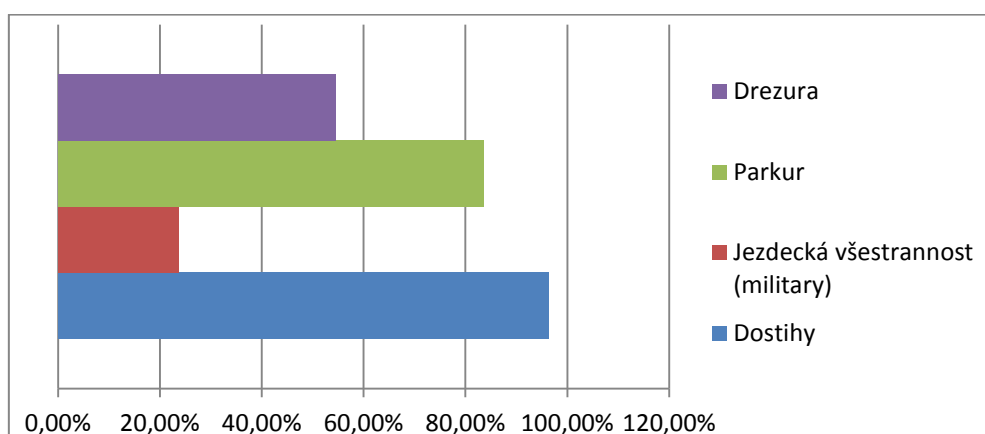
Z další tabulky je zřejmé, že naprostá většina respondentů je obeznámena s jezdeckými disciplínami.

OTÁZKA Č. 3

Pokud jsi odpověděl/a u otázky č. 2 ano, vyber jaké?

Odpověď	Odpovědi	Podíl
Dostihy	53	96,36 %
Jezdecká všestrannost (military)	13	23,64 %
Parkur	46	83,64 %
Drezura	30	54,55 %

Tabulka 5 k otázce č. 3

Tabulka 6 k otázce č. 3

U této otázky mohli dotazovaní odpovídat označením více odpovědí. Nejčastěji zvolili odpověď dostihy. Naopak nejméně známou disciplínou je jezdecká všestrannost.

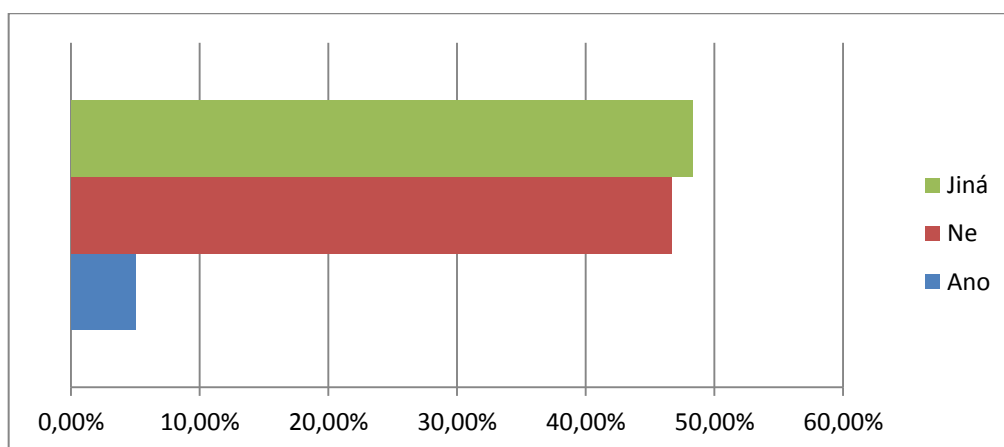
OTÁZKA Č. 4

Znáte nějaké jiné sporty, kde se vyskytuje jízda na koni?

Odpověď	Odpovědi	Podíl

Ano	3	5,00 %
Ne	28	46,67 %
Jiná	29	48,33 %

Tabulka 7 k otázce č. 4

Tabulka 8 k otázce č. 4

V této otázce byla možnost odpovědi, ve které respondenti mohli odpovědět slovy, které sporty znají. V dvaceti případech byl uveden moderní pětiboj, v šesti případech pak pólo. Ve zbylých třech případech se po jedné odpovědi objevují další sporty.

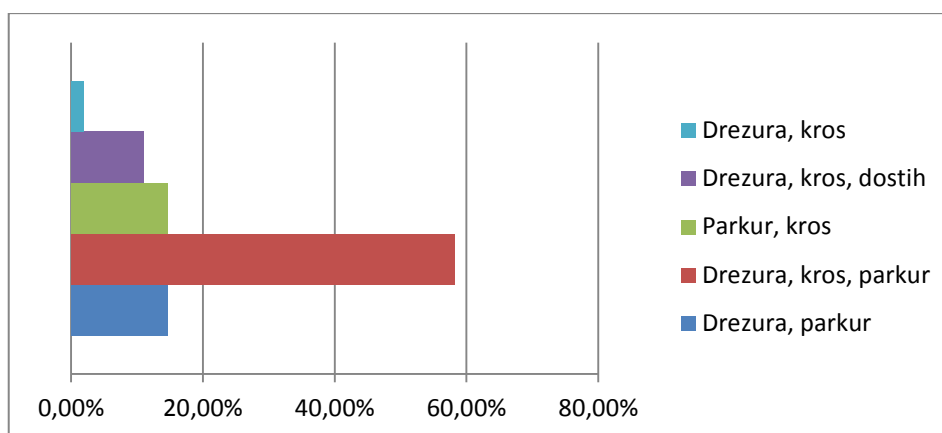
OTÁZKA Č. 5

Víte, z jakých disciplín se skládá jezdecká všestrannost (military)?

Na tuto otázku odpovědělo 55 z celkových 60 dotázaných.

Odpověď	Odpovědi	Podíl
Drezura, parkur	8	14,55 %
Drezura, kros, parkur	32	58,18 %
Parkur, kros	8	14,55%
Drezura, kros, dostih	6	10,91 %
Drezura, kros	1	1,82 %

Tabulka 9 k otázce č. 5

Tabulka 10 k otázce č. 5

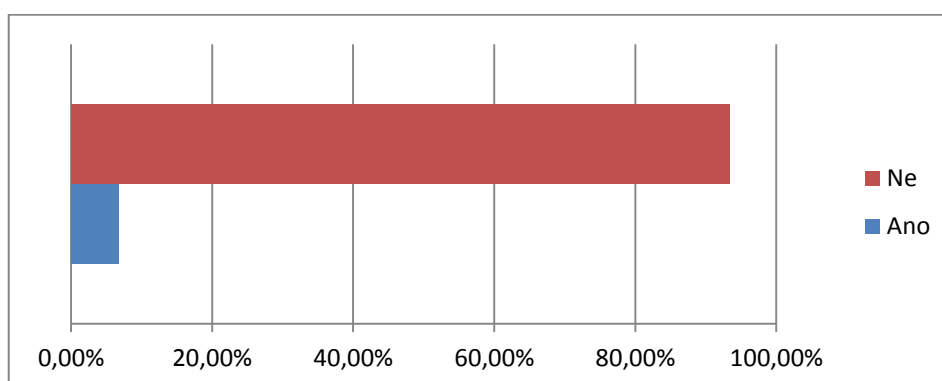
V této otázce měli dotazovaní vybrat správné složení jezdecké všestrannosti. Více než polovina respondentů odpověděla správně. Správnou kombinací byla drezura, kros, parkur.

OTÁZKA Č. 6

Byli jste se někdy podívat na military závodech?

Odpověď	Odpovědi	Podíl
Ano	4	6,67 %
Ne	56	93,33 %

Tabulka 11 k otázce č. 6

Tabulka 12 k otázce č. 6

Z této odpovědi vyplývá, že převážná většina respondentů se nezúčastnila závodů military.

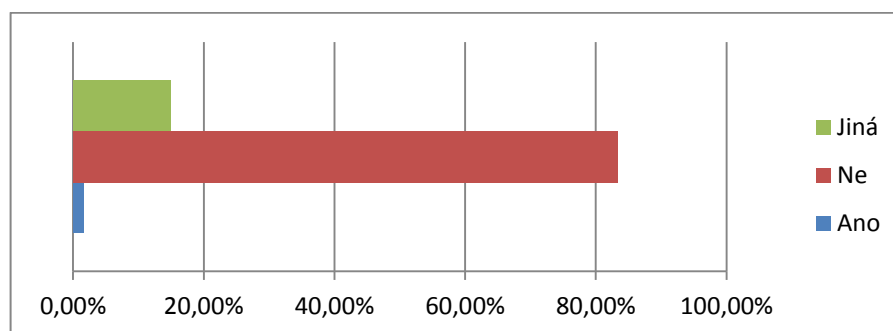
OTÁZKA Č. 7

Znáte nějaké jezdce české všestrannosti?

Odpověď	Odpovědi	Podíl
Ano	1	1,67 %
Ne	50	83,33 %

Jiná	9	15,00 %

Tabulka 13 k otázce č. 7

Tabulka 14 k otázce č. 7

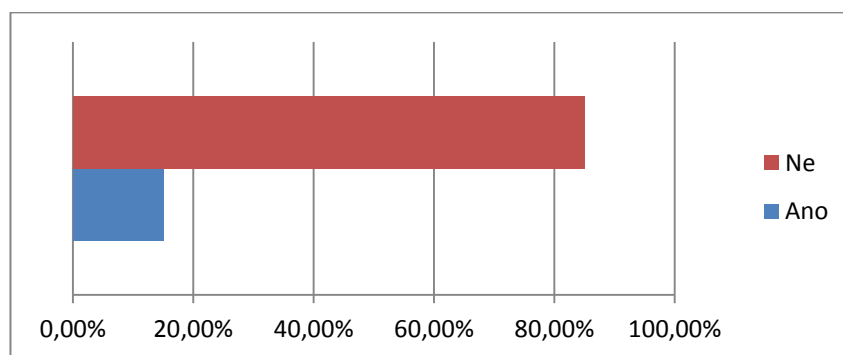
U této otázky byla opět možnost napsat, jaké jezdce znají. Ve čtyřech případech byl Ivo Kočík, dále ve dvou případech Jaroslav Hatla. Ostatní odpovědi nebyly z české všestrannosti.

OTÁZKA Č. 8

Slyšeli jste někdy v souvislosti s jezdeckou všestranností jméno Ivo Kočík?

Odpověď	Odpovědi	Podíl
Ano	9	15,00 %
Ne	51	85,00 %

Tabulka 15 k otázce č. 8

Tabulka 16 k otázce č. 8

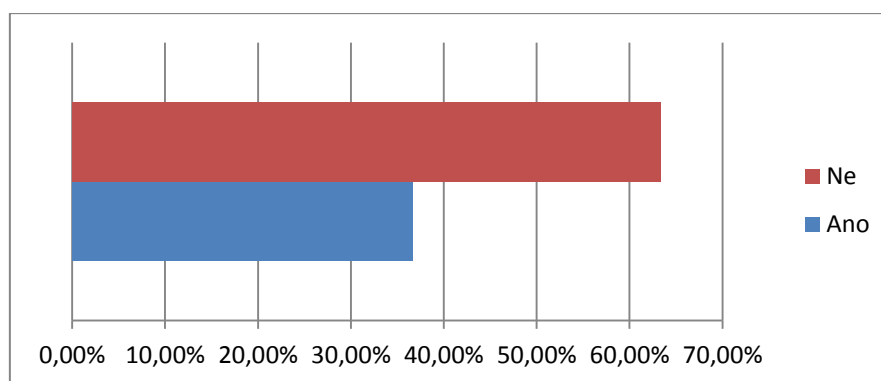
Z těchto odpovědí je zřejmé, že veřejnosti není jméno Ivo Kočík příliš známé.

OTÁZKA Č. 9

Byli jste se někdy podívat na jakýchkoliv jezdeckých závodech?

Odpověď	Odpovědi	Podíl
Ano	22	36,67 %
Ne	38	63,33 %

Tabulka 17 k otázce č. 9

Tabulka 18 k otázce č. 9

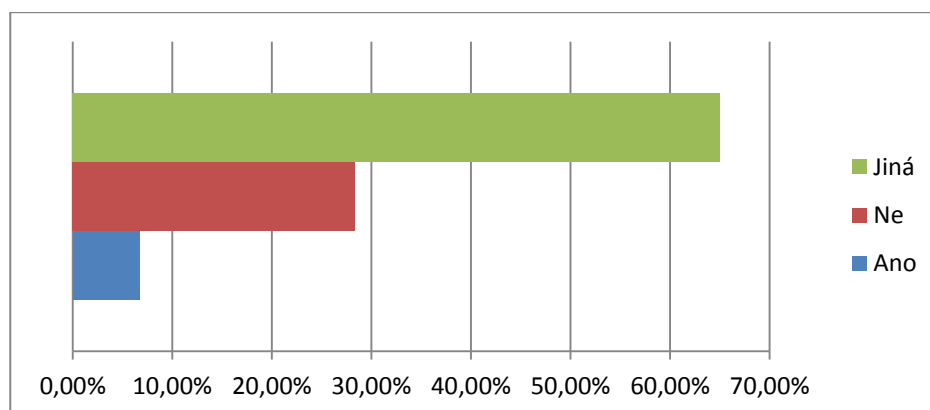
Méně než polovina dotazovaných se již někdy byla podívat na jakýchkoliv jezdeckých závodech.

OTÁZKA Č. 10

Znáte některé jezdce z jezdeckého sportu celkově?

Odpověď	Odpovědi	Podíl
Ano	4	6,67 %
Ne	17	28,33 %
Jiná	39	65,00 %

Tabulka 19 k otázce č. 10

Tabulka 20 k otázce č. 10

Další otázka, ve které se mohli respondenti vyjádřit napsáním jména. Nejvíce odpovědí získal Josef Váňa starší, který byl zmíněn 31 krát. Dále se objevili jména jako Josef Bartoš, Josef Váňa mladší, Jan Faltejsek, Dušan Andrés, Marek Stromský.

9.2 SHRNU TÍ DOTAZNÍKU

Výsledek dotazníku mě nepřekvapil, protože jsem tušil, že povědomí tohoto sportu není veliké. U otázky, která se týkala Ivo Kočíka, jsem byl přece jen trochu mile překvapen, čekal jsem absolutní neznalost. I v mém dotazníku se ukázalo, že dostihy jsou

známějším sportem, když se u otázky číslo deset objevila jména dostihových žokejů a nejvíce Josefa Váni staršího, který je pravděpodobně nejznámější osobností jezdeckého sportu v České republice. Docela mě zklamalo, že v některých případech si respondenti dělali z otázek legraci a jejich odpovědi tak nebyly vůbec hodné uveřejnění.

10 DISKUZE

Cílem mé bakalářské práce bylo získat co nejvíce informací o panu Kočíkovi, které nejsou lidem běžně známé a seznámit je s nimi, zároveň přiblížit a seznámit lidi s tímto sportem. Můj hlavní cíl se mi tedy doufám podařilo splnit.

Mým prvním úkolem bylo charakterizovat jezdeckou všestrannost. Tohoto úkolu jsem se zhostil hned na úplném začátku. Tím, že se někdy pohybuji v prostředí military závodů, mohl jsem všestrannost charakterizovat z vlastních zkušeností. Ale tím, že mé znalosti byly v podstatě jen z pohledu diváka, musel jsem si je doplňovat v průběhu psaní o podstatné údaje z pravidel tohoto sportu. Charakteristiku jezdecké všestrannosti jsem udělal tak, aby jí pochopil pokud možno každý.

Druhým úkolem byla charakteristika života Ivo Kočíka. Nejprve jsem musel Ivovi zavolat a zeptat se ho, zda mu nebude vadit, když o něm budu psát. Naštěstí pro mě s tím neměl sebemenší problém. Docela těžké bylo se s Ivem shodnout na nějakém dni, kdy bychom se sešli a mohl jsem ho vyzpovídat. Nakonec i přes svoji vytíženost si na mě Ivo udělal čas a mohlo tak dojít k setkání a k postupu v mé práci. Nejprve přišly na řadu otázky týkající se základních informací o Ivovi, na které bylo jednoduché odpovědět a nebylo možné se v nich splést. Z těchto informací jsem vytvořil stručný přehled míst, kde Ivo Kočík působil.

Třetím úkolem bylo získat informace o závodní kariéře Iva. Ještě před setkáním s ním jsem hledal všemožné informace na internetu a vše co jsem našel, jsem si pečlivě zapsal, abych při osobní návštěvě byl připraven. Při rozhovoru s Ivem o jeho závodní kariéře jsme zjistili, že je na internetu o tomto sportu velký zmatek. U některých informací naseděly letopočty, jiné nebyly ani zmíněné. Proto bylo docela složité se v tom vyznat a utřídit je do nějakého smysluplného tvrzení.

Čtvrtým úkolem bylo popsat trenérskou činnost, kterou Ivo v průběhu svého života provozoval. Při rozhovoru o trenérské činnosti bylo pro mě největším překvapením, že ačkoliv Ivo Kočík vynikal v jezdecké všestrannosti, věnoval se více trénování parkuru. Po té mi to ale Ivo vysvětlil tak, že v západních Čechách nemá military takové zastoupení, proto trénuje parkurové jezdce.

Pátým úkolem jsem si stanovil zjištění Ilových plánů do budoucna. U tohoto tématu jsem myslel, že bude Ivo mluvit o nějakých neuskutečněných cílech, či úspěších, kterých by chtěl ještě dosáhnout. Jenže tomu tak nebylo, protože je Ivo se svým životem spokojený, proto začal mluvit o dokončení jeho jezdeckého areálu a předání jej nezadlužený svému synovi. Což mi přišlo jako velmi rozumné a nesobecké gesto.

Šestým úkolem bylo doplnit svou kvalifikační práci o příhodnou fotodokumentaci. Krom obecných témat, která se v práci vyskytují, kde jsem mohl použít fotografie nalezené na internetu, jsem také potřeboval získat fotografie přímo z osobního archivu Iva, na kterých se objevuje nejlépe na koni při závodění. Tento úkol se nakonec změnil v přemítání vzpomínek. Při výběru vhodných fotografií jsme prošli několik Ilových osobních alb. A jak už to bývá, u každé fotky se Ivo na chvíli pozastavil. Nakonec jsme vybrali několik fotografií, které jsem použil ve své práci.

Sedmým úkolem bylo vytvořit dotazník o povědomí tohoto sportu a Ivo Kočíka. Tento úkol mě velmi dlouho strašil, protože jsem nemohl přijít na to, jak zvolit otázky do onoho dotazníku. Nakonec jsme se s vedoucím práce dohodli na deseti vhodných otázkách, které se objevily v dotazníku. Po vyhodnocení dotazníku jsem došel k závěru, že povědomí o tomto sportu a Ivo Kočíkovi není veliké.

Dalším úkolem, tedy v pořadí již osmým, bylo zamyslet se a porovnat dostihy a military mezi sebou. Tento úkol jsem pojal tak, že jsem uvedl několik hlavních faktorů, ve kterých dostihy převyšují jezdeckou všestrannost. Z těchto uvedených důvodů jsem vyvodil závěr, který poukazuje na větší proslulost a oblibu dostihů.

Devátým úkolem bylo popsat aktuální situaci české jezdecké všestrannosti. V tomto úkolu jsem vypsál několik současných kvalitních jezdců a jednomu z nich jsem se věnoval trochu více. Dále jsem zmínil situaci, ve které se military nachází na západě Čech, protože pocházím z těchto končin.

V desátém úkolu se snažím rozebrat postavení jezdecké všestrannosti v českém jezdeckém sportu. Toto téma jsem musel konzultovat se svou matkou Lenkou Krejsovou, která mi díky svým zkušenostem byla schopná sdělit potřebné informace k danému tématu. Závěrem v této kapitole je, že v České republice nemá jezdecká všestrannost takové postavení, jako například parkury.

Se všemi úkoly jsem se popral podle svých možností a získané informace přenesl do mé bakalářské práce.

11 ZÁVĚR

Na začátku své práce jsem měl velké obavy, které s přibývajícimi stránkami opadaly. Při ohlédnutí za svou prací jsem velmi rád, že jsem si zvolil právě toto téma a jako osobnost právě Ivo Kočíka.

Myslím, že neznalost tohoto jména pramení z celkové neznalosti jezdecké všestrannosti a doufám, že se to v budoucnu změní.

Snad k tomu poslouží i má bakalářská práce, která mi přinesla doplnění chybějících informací o military a bližší poznání jednoho ze sportovců tohoto sportu. A snad tak poslouží i všem, kteří si ji přečtou.

12 SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 Ivo Kočík.....	8
Obrázek 2 Ivo Kočík při drezuře	13
Obrázek 3 Ivo Kočík s Bárrou	16
Obrázek 4 Ivo Kočík s Kaolinem	17
Obrázek 5 Zlatý odznak za výkonnost	21
Obrázek 6 Ivův jezdecký areál	23
Obrázek 7 Ivo Kočík s Bárrou při seskoku.....	I
Obrázek 8 Ivo Kočík s Bárrou při skoku do vody	II
Obrázek 9 Ivo Kočík s Erosem.....	II
Obrázek 10 Ivo Kočík s Erosem před skokem do vody	III
Obrázek 11 Ivo Kočík při pádu	IV
Obrázek 12 Ivo Kočík při dekorování	V
Obrázek 13 Ivo Kočík při překonávání parkurové překážky	V
Obrázek 14 Ivo Kočík s Kaolinem při terénní zkoušce.....	VI
Obrázek 15 Ivo Kočík s Kaolinem při drezuře.....	VI
Obrázek 16 Ivo Kočík s Kaolinem při seskoku.....	VII
Obrázek 17 Ivo Kočík při výskoku z vody.....	VII
Obrázek 18 Ivo Kočík s Kaolinem skáčkou dolů	VIII
Obrázek 19 Ivo Kočík překonávající živý plot.....	VIII
Obrázek 20 Ivo Kočík s Kaolinem při parkuru	IX
Obrázek 21 Ivo Kočík ohlížející se za parkurovým skokem.....	IX
Obrázek 22 Ivo Kočík s Kaolinem při krosu	X
Obrázek 23 Ivo Kočík při drezurní zkoušce.....	XI
Obrázek 24 Ivo Kočík při závěrečném sprintu	XII
Obrázek 25 Ivo Kočík dostává stužku	XIII

13 SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 k otázce č. 1	30
Tabulka 2 k otázce č. 1	30
Tabulka 3 k otázce č. 2	30
Tabulka 4 k otázce č. 2	31
Tabulka 5 k otázce č. 3	31
Tabulka 6 k otázce č. 3	31
Tabulka 7 k otázce č. 4	32
Tabulka 8 k otázce č. 4	32
Tabulka 9 k otázce č. 5	32
Tabulka 10 k otázce č. 5	33
Tabulka 11 k otázce č. 6	33
Tabulka 12 k otázce č. 6	33
Tabulka 13 k otázce č. 7	34
Tabulka 14 k otázce č. 7	34
Tabulka 15 k otázce č. 8	34
Tabulka 16 k otázce č. 8	34
Tabulka 17 k otázce č. 9	34
Tabulka 18 k otázce č. 9	35
Tabulka 19 k otázce č. 10	35
Tabulka 20 k otázce č. 10	35

14 SEZNAM LITERATURY

TIŠTĚNÉ ZDROJE

1. DUŠEK J. a kolektiv. *Chov koní*. 2.vyd. Praha: Nakladatelství Brázda, s.r.o., 2007. 343s. ISBN 80-209-0352-6
2. MIESNER S., PUTZ M., PLEWA M. *Směrnice jezdeckví a vozatajství- základní výcvik jezdce a koně*. 2.vyd. Vydal: Česká jezdecká federace, o.s. podle německého originálu, 2007. 207s. ISBN 978-80-239-9534-3

ELEKTRONICKÉ ZDROJE

1. ČTK. *Hatla už nemá koně. Potřetí olympijskou všestrannost nepojede* [online]. 2013 [cit. 2013-06-16]. Dostupné z: <http://isport.blesk.cz/clanek/ostatni/118213/hatla-uz-nema-kone-potreti-olympijskou-vsestrannost-nepojede.html>
2. *Erich Režbar, reprezentant ČSSR v jezdeckých soutěžích* [online]. 2013 [cit. 2013-6-10]. Dostupné z: <http://www.tispartakchuchelna.cz/clanky/ospartaku/historie/erich-rezbar-reprezentant-cssr-v-jezdeckych-soutezich>
3. *Historie klubu* [online]. 2013 [cit. 2013-05-15]. Dostupné z: <http://jskocik.cz/onas/historie-klubu>
4. JEZDEC. CZ. *Kdo je kdo - Novosad Jaromír* [online]. 2013, roč. 2012, č. 5, s. 1 [cit. 2013-06-10]. Dostupné z: <http://www.jezdec.cz/whoiswho/42>
5. KLINGOROVÁ, Marcela. *Všestrannost se opět hlásí o slovo* [online]. 2012 [cit. 2013-06-12]. Dostupné z: <http://www.jezdectvi.cz/kategorie.aspx/sport/clanek/vsestrannost-se-opet-hlasi-o-slovo>
6. KROPÁČEK, Václav. *60 let historie SOUz Kladruby nad Labem* [online]. 2012 [cit. 2013-06-14]. Dostupné z: <http://www.jezdectvi.cz/kategorie.aspx/zajimavosti/clanek/60-let-historie-souz-kladruby-nad-labem>
7. LAHODNÁ, Helena. *Oblastní mistrovství Karlovarského kraje je za námi* [online]. 2008 [cit. 2013-06-16]. Dostupné z: <http://www.jezdectvi.cz/kategorie.aspx/sport/clanek/oblastni-mistrovstvi-karlovarskeho-kraje-je-za-nami>

8. Osobnosti.cz. *Jaroslav Hatla* [online]. 2013 [cit. 2013-06-16]. Dostupné z: <http://zivotopis.osobnosti.cz/jaroslav-hatla.php>
9. *Parkur index* [online]. 2013 [cit. 2013-05-24]. Dostupné z: <http://parkur-index.cz/H0352>
10. *Pravidla všestrannosti*. Česká jezdecká federace 2012 [online]. Dostupné z: http://www.cjf.cz/dokumenty/Pravidla/2012/Pravidla_C_2012.pdf
11. REINBERGEROVÁ, Anna. *Jak se žije na kladrubském učilišti* [online]. 2013 [cit. 2013-06-7]. Dostupné z: http://www.i-minerva.cz/obsah/SK/2005/01/SK_2005_01_08.pdf
12. ŠEDÁ, Zuzana. *Finále zlaté podkovy* [online]. 2013 [cit. 2013-05-30]. Dostupné z: <http://www.vsestrannost.cz/historie/tabulka-zp.pdf>
13. ŠEDÁ, Zuzana. *Mistrovství ČSR, ČR a mezinárodní závody* [online]. 2013 [cit. 2013-05-30]. Dostupné z: <http://www.vsestrannost.cz/historie/tabulka-mcr.pdf>
14. ŠEDÁ, Zuzana. *Od úplných začátků do dnes* [online]. 2013 [cit. 2013-05-30]. Dostupné z: <http://www.vsestrannost.cz/historie/vsestrannost-historie.pdf>
15. *Všestrannost* [online]. 2013 [cit. 2013-05-22]. Dostupné z: <http://www.parkur.websnadno.cz/Vsestrannost.html>
16. *Základní informace Soutěže podkovy o.p.s.* [online]. 2013 [cit. 2013-06-2]. Dostupné z: http://www.zlatapodkova.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=75&Itemid=54
17. ZLÁMANÝ, Jiří. *Chov koní* [online]. 2013 [cit. 2013-05-27]. Dostupné z: <http://www.dostihy.cz/cz/chov-koni.html>

ÚSTNÍ SDĚLENÍ

1. Kočík, I. Ústní sdělení ze dne: 05. 06. 2013 v jeho bytě, Žalmanov 80, Stružná.

15 RESUMÉ

Cílem mé práce bylo vytvořit biografii Ivo Kočíka a charakterizovat jezdeckou všestrannost.

Ivo Kočík byl československým a českým reprezentantem v jezdecké všestrannosti. V době jeho sportovní kariéry se stal několikanásobným mistrem republiky ve všestrannosti. A jako reprezentant se účastnil závodů po celé Evropě.

Za jeho úspěchy byl oceněn zlatou medailí za výkonnost.

Přestože již jezdeckou všestrannost neprovozuje, nadále se koním aktivně věnuje. Ve svých padesáti dvou letech jezdí parkury.

16 SUMMARY

The goal of my work was to create a biography of Ivo Kočík and describe equestrian eventing.

Ivo Kočík was a czechoslovak and czech national representative in equestrian eventing. In time of his sportcareer he became a multiple national champion in this sport. As a national representative he completed in races all over Europe.

For his succesfull career he was awarded with a gold medal for efficiency.

He is 52 years old now and although he retired in equestrian eventing, he is still working with horses and doing horse jumping.

17 PŘÍLOHY

Obrázek 7 Ivo Kočík s Bárrou při seskoku⁵³

---

⁵³ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 8 Ivo Kočík s Bárrou při skoku do vody⁵⁴

Obrázek 9 Ivo Kočík s Erosem⁵⁵

---

⁵⁴ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 10 Ivo Kočík s Erosem před skokem do vody⁵⁶

---

⁵⁵ Soukromý archiv Ivo Kočíka
⁵⁶ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 11 Ivo Kočík při pádu⁵⁷

---

⁵⁷ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 12 Ivo Kočík při dekorování⁵⁸

Obrázek 13 Ivo Kočík při překonávání parkurové překážky⁵⁹

⁵⁸ Soukromý archiv Ivo Kočíka
⁵⁹ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 14 Ivo Kočík s Kaolinem při terénní zkoušce⁶⁰

Obrázek 15 Ivo Kočík s Kaolinem při drezuře⁶¹

---

⁶⁰ Soukromý archiv Ivo Kočíka

⁶¹ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 16 Ivo Kočík s Kaolinem při seskoku⁶²

Obrázek 17 Ivo Kočík při výskoku z vody⁶³

⁶² Soukromý archiv Ivo Kočíka
⁶³ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 18 Ivo Kočík s Kaolinem skáčou dolů⁶⁴

Obrázek 19 Ivo Kočík překonávající živý plot⁶⁵

---

⁶⁴ Soukromý archiv Ivo Kočíka

⁶⁵ Soukromý archiv Ivo Kočíka

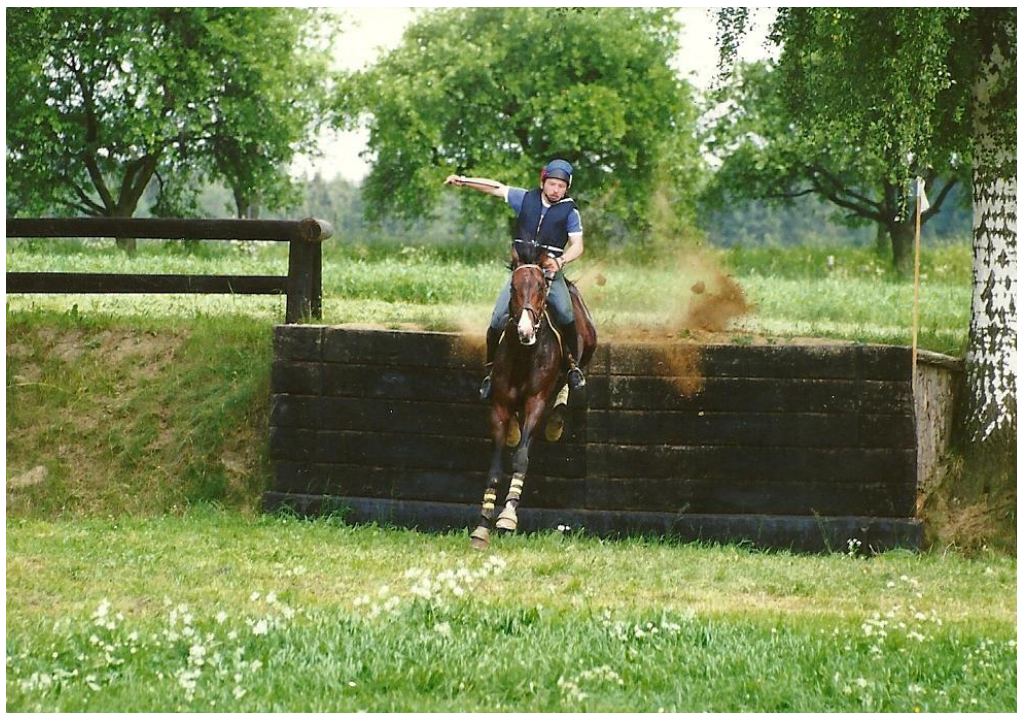
Obrázek 20 Ivo Kočík s Kaolinem při parkuru⁶⁶

Obrázek 21 Ivo Kočík ohlížející se za parkurovým skokem⁶⁷

⁶⁶ Soukromý archiv Ivo Kočíka

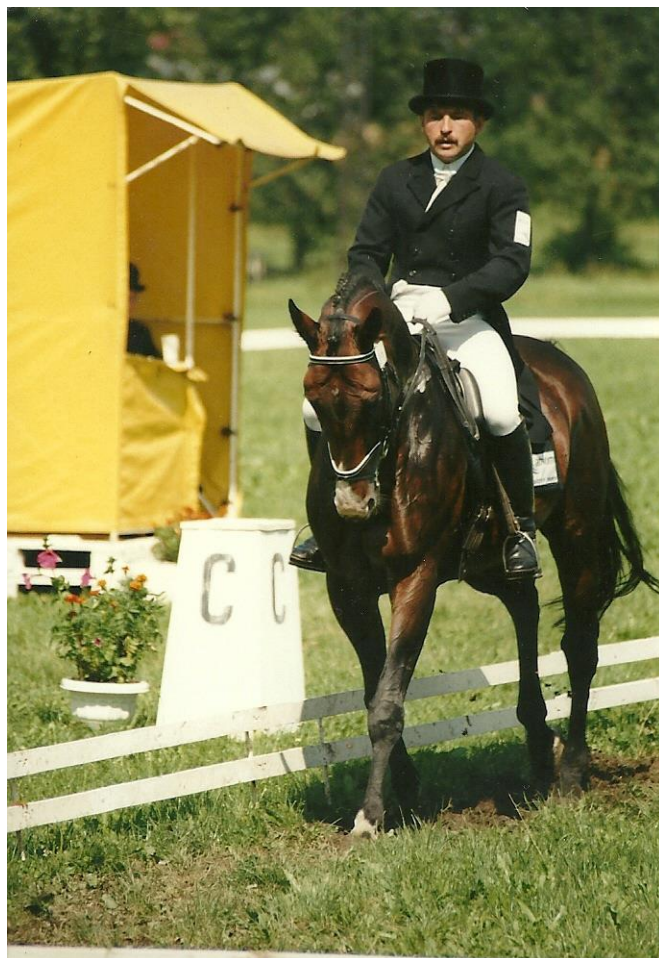
⁶⁷ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 22 Ivo Kočík s Kaolinem při krosu⁶⁸

---

⁶⁸ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 23 Ivo Kočík při drezurní zkoušce⁶⁹

---

⁶⁹ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 24 Ivo Kočík při závěrečném sprintu⁷⁰

---

⁷⁰ Soukromý archiv Ivo Kočíka

Obrázek 25 Ivo Kočík dostává stužku⁷¹

⁷¹ Soukromý archiv Ivo Kočíka